

ΔΙΑΒΑΣΕ ΤΟ...

Συγγραφείς:
Μ. Φαρούπου,
Μ. Α. Κατσαρή,
Σ. Μανώλη,
Μ. Καπλάνογλου
Εκδόσεις:
Πατάκη, σελ. 112

Παίζοντας

«Τα αντικείμενα που χρησιμοποιούσαμε για να παίξουμε τα φτιάχναμε μόνοι μας. Τις καρκατσιλιές από πηλό, τις σφεντόνες από δικάλες που φτιάχναμε από δέντρα, με λάστιχα και δέρμα από παλιά παπούτσια, το μπίτσι από σανίδια, τα τόπια και τις μπάλες από κουρέλια, τα στεφανωτά και τους απούς από καλάμια...».

Σε ένα μικρό αλλά πασίγνωστο τουριστικά κυκλαδονήσι, την Αντίπαρο, οι μαθητές, οι μαθήτριες και οι δασκάλες του δημοτικού σχολείου είχαν για πολλά χρόνια ως πηγή έμπνευσης μια απλή γυναίκα του χωριού, με ανεξάντλητη ψυχική δύναμη και διάθεση ανιδιοτελούς προσφοράς: τη Μαρουσώ Φαρούπου, η οποία έλεγε στα παιδιά παραμύθια, τους έφτιαχνε παιχνίδια, τους μάθαινε λέξεις, τραγούδια, έθιμα και συνταγές, τους έφτιαχνε γλειφιτζούρια και άλλα γλυκά, ζωγράφιζε και κατασκεύαζε σκηνικά, έραβε φορεσιές. Ήταν ο λαϊκός πολιτισμός των δικών της παιδικών χρόνων, μέσα από τον οποίο απελευθέρωνε τη φαντασία και τη δημιουργικότητα των σημερινών παιδιών. Φόρος τιμής στην πολύπλευρη πολιτιστική, εκπαιδευτική και ανθρωπιστική δράση της, το βιβλίο «Παιδική ηλικία και παιχνίδια στην Αντίπαρο» μελετά το παιχνίδι όχι ως νοσταλγική ανάμνηση ή μουσειακό έκθεμα, αλλά ως βιωμένη, δυναμική και πολλαπλά λειτουργική διαδικασία, συνδεδεμένη με τους κοινωνικούς χώρους ανάπτυξής της, την παιδική ηλικία, τη σχέση γονιών - παιδιών και τις παρέες των συνομηλίκων.